

"איך שגלגל מתנדנד לו"

למתבונן מבחוץ, הסטודיו של האמנית האקולוגית לי-רון פז במושב בית חנניה נראה כמו פנצ'ריה מגוונת...

מחוץ לסטודיו מסודרים בערימות צמיגים מסוגים שונים: גדולים, קטנים, של מכוניות, של טרקטורים וכלי עבודה חקלאיים, מערום של פנימיות (עם תקרים) בעוביים שונים. לכולם מכנה משותף אחד- הם בלויים ואינם מתאימים עוד לשימוש על פי ייעודם המקורי.

ברגע שמסיטים את המבט מן הערימה הבולטת ונכנסים אל הסטודיו, נחשפים אל הקסם שיוצרת פז, בוגרת המחלקה לאמנות ופיסול בבצלאל, מתוך אותם צמיגים: נדנדות ילדים בצורת סוסים ואיילים דוהרים, 'נדנדות אביב' צבעוניות דמויות ערסל, סלים מעוצבים שמתאימים למגוון שימושים, תיקי יד עשויים מפנימיות, עציצים תלויים וצבעוניים בצורת ציפורים ועוד. אני מודה, שחררתי כמה צעקות של התלהבות מופגנת כשראיתי את התוצרים הללו ולקח לי 2-3 דקות להסדיר את הנשימה לפני שהתחלנו לשוחח.

לי-רון, אני חייבת להודות שהופתעתי. איך הגעת ליצור בצמיגים?

"מיד לאחר השירות הצבאי נסעתי בשליחות של הסוכנות היהודית להדריך אמנות במחנה קיץ בארצות הברית. המחנה שאליו נשלחתי נמצא בדרום החקלאי של ארה"ב ובמסגרת טיולים שלי בחוות החקלאיות באזור נתקלתי בשימושים שונים שעושים מצמיגים ישנים. אני חושבת שבאופן לא מודע הניצוץ התחיל כבר שם. לפני שנתיים, אחרי הפסקה של 10 שנים, חזרתי עם בעלי והילדים למחנה על מנת להנחות סדנאות אומנות בתחומים מגוונים וכשנתקלתי שוב בצמיגים- החלטתי שזהו, אני עוזבת הכל ועוברת לעסוק באמנות".

באיזה מובן 'עוזבת הכל'?

לי-רון מחייכת לעצמה בחצי מבוכה. "לאחר שסיימתי את בצלאל, עבדתי במשך שמונה שנים בסוכנות הביטוח של אבי וטיפלתי בתחום התביעות של הלקוחות מול חברות הביטוח."
שינוי משמעותי.

"כן. ככל שהייתי מאוד לעבוד עם אבי ושתי אחיותיי, בסוף הלכתי עם הלב והיום אני עוסקת במה שאני אוהבת"

"איך שגלגל מתנדנד לו" - המשך

סדנאות 'עשה זאת בעצמך'

חלק שלי-רון מאוד אוהבת בעבודתה הוא סדנאות 'עשה זאת בעצמך' שהיא מנחה בסטודיו שלה ובכל הארץ לקבוצות של 8-15 משתתפות. הסדנאות שאורכן כשעתיים-שלוש מאפשרות לכל אחד ליצור בסדנא סלים אקולוגיים ותיקי יד שלא היו מביישים חנויות עיצוב נחשבות.

"אני אוהבת את המפגשים עם אנשים", היא מעידה על עצמה. "הסדנא היא חוויה. תוך כדי יצירה ועשייה מדברים, מקשקשים, כל פעם בתחומים אחרים. אני מסתובבת בכל הארץ ומכירה אנשים מקסימים ומעניינים. בין אם מדובר בסדנא אצלי בסטודיו בימי שישי, במסגרת סדנאות לאדריכליות ומעצבות בסניפי 'נגב קרמיקה' ברחבי הארץ או אם במסגרת של קבוצת חברות שנפגשת בשישי בבוקר ומזמינה אותי להעביר את הסדנא- תמיד נוצר איזשהו 'קסם' ושיח מעניין".

סדנת DIY- בתהליך עבודה...

מה התוכניות שלך להמשך?

"למדתי לחיות את הרגע ולעשות מה שמרגיש נכון 'עכשיו'. הרי לפני שנה וחצי לא הייתי מדמינת שנשב כאן בסטודיו שלי ונדבר על צמיגים... אני מאוד שמחה ממה שקורה כרגע, אני מקפידה כל הזמן 'להיות בתנועה': לחשוב על מוצרים חדשים, שימושים חדשים, עיצובים, שימוש בחומרים נוספים. זה בעיני מה שחשוב- כל הזמן 'לזוז' "

כשיצאנו מהסטודיו ראיתי את לי-רון בווה בשני ילדים שעברו ליד הסטודיו ועצרו כדי לשחק ולהתנדנד על נדנדת הסוס שתלויה בחצר. "זה הדבר שאני הכי גאה בו", היא אומרת לי לפתע, "שהדברים שאני יוצרת הם שימושיים ועונים לצורך של אנשים ולא רק 'מונחים' היכן שהוא. כיף לי שאנשים שקונים את הנדנדות שולחים אליי תמונות של הילדים או הנכדים מתנדנדים ונהנים, כיף לי שאנשים שקונים את הסלים שולחים אליי תמונות של הסלים מונחים אצלם בבית במקומות שונים ובשימושים שונים. מזה אני נטענת באנרגיות להמשך"

אני נסעתי לדרכי והיא התחילה לחשוב על 'הדבר הבא'.

ואחרי הסדנא- עם הסלים...

